

Méltóságos Uram !

A leirhatatlan hála érzésével kell megköszönnöm Méltóságodnak ezt az újabb jótéteményét, amelyet velem szemben gyakorolni ismét kegyes volt. Adjon nekem a jó Isten elegendő erőt és kitartást ahhoz, hogy a becsületesen és jól elvégzett munkámmal tudjam Méltóságod jóságát meghálálni.

Életemnek eddigi legnagyobb vágya volt az az állapot, hogy teljes erővel, minden más körülménytől nem zavarva, foglalkozhassam azokkal a problémákkal, amelyeket úgy érzem, hogy a Gondviselés a számomra jelölt ki s most ennek a lehetőségét biztosítja Méltóságod olyan örömet és boldogságot szerezve ezzel nekem, hogy azt kifejezni nem vagyok képes.

Rátérve a szegedi munkára tisztelettel jelentem Méltóságodnak, hogy a munkálat szakszerűségét

fokozandó Kogutowicz Öméltóságától kértem egy tanítványa kijelölését, aki a szegedi tanyavilág földrajzi leírását készítette volna el. Ez a kéresem nem várt eredménnyel végződött, mert Öméltósága a legnagyobb készséggel ajánlotta fel, hogy a vonatkozó rész megírását nem bizza egyik tanítványára sem, hanem saját maga írja meg. Ez a körülmény nemcsak a munka tudományos jelentőségét növeli, hanem a szegedi társadalom érdeklődését is a dolog iránt, tekintettel arra, hogy a szegedi tanyavilágnak a legalaposabb ismerője és a szegedi tanyavilágért eddig legtöbbet a szegediek közül dolgozó közéleti férfi; Öméltósága. Azt hiszem, hogy ez az eljárásom Méltóságod tetszésével is találkozik.

Öméltósága azonban, közlése szerint, ennek csak március közepén tud eleget tenni, mivel addig a dunántuli könyve második kötetének a sajtó

alá hozásával, illetve kihozásával van elfoglalva, de közlése szerint az anyaga kész van és két nap alatt mintegy 8-10 nyomtatott oldalnyi terjedelemben le is írja.

Természetszerűleg a munkálat elkészülte szempontjából -már az én részemről- jelentőséggel nem bír, így csak a helyzet fog előállni, hogy az első paragrafus nélkül tudom csak ennek a hónapnak a végén, amint ezt már jelentettem, felküldeni a kéziratomat. Azt hiszem azonban, hogy az első paragrafus két hetes késését megéri az a körülmény, hogy az Kogutovicz Öméltósága írja.

Méltóságod irántam tanusított kegyes jóindulatát ismételten a legmélyebb hálával köszönve, Feleségem őszinte és hálás köszönetét és üdvözetét tolmácsolva, a Méltóságos Asszonynak tiszteletteljes kézcsókom kifejezve, maradtam Méltóságodnak

mindenkor hálás tanítványa:

Szeged, 1936. február 6.-án

*Vin Ábrán*